

CENTRAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG

Beslissing in de zaak onder nummer van: c2010.181

CENTRAAL TUCHTCOLLEGE voor de Gezondheidszorg

Beslissing in de zaak onder nummer C2010.181 van:

A., wonende te B., appellante, klaagster in eerste aanleg,
tegen

der in C., (apothekhoudend) huisarts, gevestigd te D., verweer-
als beide instanties, gemachtigde: mw. mr. I.M.I. Apperloo,
juriste verbonden aan DAS Nederlandse Rechtsbijstand
Verzekeringsmaatschappij N.V. te Amsterdam.

1. Verloop van de procedure

A.- hierna klaagster - heeft op 15 december 2008 bij het Regionaal Tuchtcollege
te

's-Gravenhage tegen huisarts C. - hierna de arts - een klacht ingediend. Bij
beslissing van 20 april 2010, onder nummer 2008 T 222b heeft dat College de klacht
als kennelijk ongegrond afgewezen. Klaagster is van die beslissing tijdig in hoger be-
roep gekomen. De arts heeft een verweerschrift in hoger beroep ingediend.

De zaak is in hoger beroep behandeld ter openbare terechtzitting van het Cen-
traal Tuchtcollege van 26 april 2011, waar zijn verschenen klaagster alsmede de
arts, bijgestaan door mr. A.C.I.J. Hiddinga, een kantoorgenote van de gemach-
tigde.

2. Beslissing in eerste aanleg

2.1 De in eerste aanleg vastgestelde feiten.

"2. De feiten

*In december 2006 is de zoon van klaagster in een pleeggezin geplaatst, dat was inge-
schreven in de praktijk van de arts. Begin 2007 heeft klaagster met haar zoon wegens
zijn verkoudheidsklachten een bezoek gebracht aan de arts. Sindsdien heeft klaagster
meermaals contact opgenomen met de arts en hem verzocht haar zoon op te roepen
voor controle of hem te bezoeken in verband met verkoudheids- en keelklachten. De
arts heeft in november 2008 op verzoek van klaagster een verwijsbrief afgegeven voor
de KNO-arts ten behoeve van haar zoon."*

2.2 De in eerste aanleg ingediende klacht en het daartegen gevoerde verweer houden
het volgende in.

"3. De klacht

*Klaagster verwijt de arts tekortschieten in de medische zorg. Hij heeft de zoon van
klaagster wel verschillende malen gezien maar geen behandeling uitgevoerd terwijl dat
dringend noodzakelijk was.*

4. Het standpunt van de arts

*De arts is van mening dat het niet op zijn weg ligt om op eigen initiatief huisbezoeken
af te leggen, dan wel de pleegouders op te roepen om hem met de zoon van klaagster
te bezoeken wegens een door klaagster, de moeder, geconstateerde verkoudheid. De*

arts heeft de zoon van klaagster tijdens consulten zorgvuldig en geheel lege artis behandeld en spreekt de uitlatingen van klaagster als zou hij geen behandelingen hebben uitgevoerd, terwijl dit wel dringend noodzakelijk was nadrukkelijk tegen. Er is geen sprake geweest van noodzakelijke behandelingen die achterwege zijn gebleven. Dit is ook uit het medisch dossier niet op te maken. Op 20 november 2008 heeft de arts de zoon van klaagster verwezen naar de KNO-arts. “

2.3 Het Regionaal Tuchtcollege heeft aan zijn voormelde beslissing de volgende overwegingen ten grondslag gelegd.

“5. De beoordeling

Het verwijt dat de arts geen behandelingen heeft uitgevoerd terwijl dit dringend noodzakelijk was is door klaagster onvoldoende onderbouwd en door de arts voldoende weersproken. Voor het College is derhalve niet vast komen te staan dat er sprake is van verwijtbaar handelen of nalaten van de arts.

Gelet op het vorenstaande is het College van oordeel dat de klacht als kennelijk ongegrond moet worden afgewezen.”

3. Vaststaande feiten en omstandigheden

Het Centraal Tuchtcollege gaat voor de beoordeling van het hoger beroep uit van de feiten en de omstandigheden zoals zijn vastgesteld door het Regionaal Tuchtcollege en hierboven onder 2.1 staan weergegeven.

4. Beoordeling van het hoger beroep

Procedure.

4.1 Klaagster beoogt de zaak in volle omvang aan het Centraal Tuchtcollege ter beoordeling voor te leggen. Hetgeen zij daartoe heeft aangevoerd komt in essentie neer op een herhaling van de stellingen die zij reeds in eerste aanleg heeft geuit. Zij concludeert (impliciet) tot gegrondheid van haar klacht en verzoekt om een berisping en verwijdering van de arts alsmede inschakeling van Justitie.

4.2 De arts heeft in hoger beroep gemotiveerd verweer gevoerd. Hij concludeert tot afwijzing van de klacht als ongegrond.

Beoordeling.

4.3 De behandeling in hoger beroep heeft het Centraal Tuchtcollege niet geleid tot de vaststelling van andere feiten en tot andere beschouwingen en beslissingen dan die van het College in eerste aanleg, zodat het beroep moet worden verworpen.

5. Beslissing

Het Centraal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg:
verwerpt het beroep.

Deze beslissing is gegeven in raadkamer door: mr. A.D.R.M. Boumans, voorzitter, prof.mr. J.K.M. Gevers en mr. P.J. Wurzer, leden-juristen en M.G.M. Smid-Oostendorp en M.A.P.E. Bulder-van Beers, leden-beroepsgenoten en mr. H.J. Lutgert, secretaris en uitgesproken ter openbare zitting van 16 juni 2011, door mr. A.H.A. Scholten, in tegenwoordigheid van de secretaris.

Voorzitter w.g.

Secretaris w.g.